Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	41Cob/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6411207849
Dátum vydania rozhodnutia:	31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2018:6411207849.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miriam Boborovej Sninskej, v právnej veci žalobcu A. S., nar. X.XX.XXXX, E. XXXX/X, T., zast. JUDr. Jánom Sovským, na základe splnomocnenia zo dňa 25.4.2012, Pražská 2529/9, Zvolen, proti žalovanému 1/ GALEB, s.r.o., Cestovná kancelária, so sídlom SNP 94, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 36 026 735, zast. JUDr. Luciou Sklenárovou, advokátkou, so sídlom Žiar nad Hronom, Ul. SNP 94, žalovanému 2/ SkyFly, spol.s.r.o., Tomášikova 50B/12570, 831 03 Bratislava, IČO: 44 037 791, o zaplatenie 1.960 Eur s príslušenstvom a nemajetkovej ujmy vo výške 1.960 Eur, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 12Cb/338/2011 - 143 zo dňa 24.októbra 2017 takto

r o z h o d o l :

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 12Cb/338/2011 - 143 zo dňa 24.októbra 2017 v napadnutej časti výroku, ktorým súd žalovaného 1/ zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.960 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.960 Eur od 24.6.2009 do zaplatenia a v časti výroku, ktorým rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania p o t v r dz u j e.

II. Vo zvyšku súd odvolanie žalovaného 1/ odmieta.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom napadnutým rozsudkom v prvom výroku žalovaného 1/ zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.960 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.960 Eur od 24.6.2009 do zaplatenia, v druhom výroku súd konanie v časti žaloby o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 1.960 Eur zastavil. V treťom výroku žalobu voči žalovanému 2/ zamietol. V štvrtom výroku rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. V piatom výroku žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.6.2011 v znení jej úpravy domáhal, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ k zaplateniu sumy 1.960 Eur spolu s príslušenstvom spoločne a nerozdielne z titulu vrátenia odmeny za zaplatený zájazd. V postavení objednávateľa uzatvoril so žalovaným 1/ v právnom postavení obstarávateľa Zmluvu o obstaraní zájazdu podľa zákona č. 281/2001 Z.z., na základe ktorej vznikla obstarávateľovi povinnosť zabezpečiť mu poznávací zájazd v dňoch 4.10. - 14.10.2009 na E. za vzájomne dohodnutú cenu pre oboch účastníkov zájazdu vo výške 1.960 Eur. Žalovaný 1/ vystavil pre žalobcu faktúru č. 662009 na sumu 890 Eur dňa 18.6.2009, splatnú 22.6.2009 a faktúru č. 712009 na sumu 1.070 Eur dňa 18.6.2009, splatnú dňa 22.6.2009, ktoré žalobca žalovanému 1/ zaplatil. Dňa 2.10.2009 žalovaný 1/ oznámil žalobcovi, že zájazd je zrušený, pričom mu nebol ponúknutý žiaden náhradný zájazd, z ktorého dôvodu požiadal žalovaného 1/ aby mu peniaze vrátil, resp. aby ich kompenzoval v rámci poskytovanej dopravy. Pasívnu legitimáciu žalovaného 2/

žalobca odôvodnil tým, že sa jedná o subjekt, na ktorý prešli práva aj povinnosti z pôvodného subjektu C.K.PROMO TRAVEL - P.. Z. N..

3. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žaloba je voči žalovanému 1/ dôvodná v celom rozsahu. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalobca si ako objednávateľ objednal u žalovaného 1/ obstaranie zájazdu na E. v termíne od 4.10 - 14.10.2009 za cenu zájazdu s poistením vo výške 1.960 Eur za dve osoby. Zmluva o obstaraní zájazdu mala byť uzatvorená medzi žalobcom ako objednávateľom zájazdu a žalovaným 1/ ako obstarávateľom zájazdu, keď o prejavenej vôli na uzavretie daného záväzkového vzťahu svedčí predložená Zmluva o obstarní zájazdu vyplnená na hlavičkovom papieri žalovaného 1/, z ktorej vyplývajú základné náležitosti Zmluvy o obstaraní zájazdu vrátane objednávateľa, obstarávateľa zájazdu, cestujúcich osôb, označenia zájazdu, termínu trvania zájazdu, ako aj ceny a poistenia. Zo zmluvy je evidentné, že žalobca a žalovaný 1/ prejavili vôľu uzatvoriť danú zmluvu v podobe ako je vpísaná na danej zmluve o obstarní zájazdu s tým, že zmluva ktorá bola do súdneho spisu predložená, neobsahuje podpisy zmluvných strán. Podľa faktúry č. 662009 z 18.6.2009 je však evidentné, že podľa podmienok vpísaných do uvedenej zmluvy zmluvné strany postupovali, na faktúre ja na strane objednávateľa uvedený žalovaný 1/ a na strane objednávateľa žalobca, cena zájazdu sa zhoduje s cenou uvedenou na Zmluve o obstaraní zájazdu. Súd ďalej konštatoval, že ani v spise založená návratka (č. listu 26), ktorá bola vyhotovená na hlavičkovom papieri spoločnosti C.K.PROMO TRAVEL - P.. Z. N., nie je relevantným dôkazom o tom, že Zmluva o obstaraní zájazdu mala byť uzatváraná medzi žalobcom a touto spoločnosťou, keďže z jej obsahu vyplýva, že bola uzatvorená medzi žalobcom a cestovnou kanceláriou GALEB, s.r.o. (žalovaný 1/). Z predmetnej návratky nevyplýva, že by tak žalovaný 1/ konal na základe splnomocnenia udeleného zo strany v záhlaví uvedenej cestovnej kancelárie. Súd ďalej uviedol, že žalovaný 1/ nepredložil žiadny dôkaz na podporu svojich tvrdení, že v danej veci vystupoval len ako sprostredkovateľ zájazdu medzi žalobcom a spoločnosťou C.K.PROMO TRAVEL - P.. Z. N.. Podľa názoru súdu v danom zmluvnom vzťahu s objednávateľom (žalobcom) vystupoval žalovaný 1/ ako obstarávateľ daného zájazdu. Všetky dôkazy založené v spisovom materiály smerujú k tomu, že žalobca ako objednávateľ zájazdu prejavil vôľu na uzatvorenie Zmluvy o obstaraní zájazdu so žalovaným 1/, ktorému na základe jeho inštrukcií zaplatil aj plnú cenu zájazdu, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná. Pokiaľ aj žalovaný 1/ poukázal následne dané finančné prostriedky označenej cestovnej kancelárii, činil tak na základe právneho vzťahu, ktorý existoval medzi ním a danou cestovnou kanceláriou a to nezávisle od vôle žalobcu. Nie je pritom podstatné, či žalobca samotný mal vedomosť o tom, že daný zájazd organizuje iná cestovná kancelária, podstatná je skutočnosť, že všetky úkony vykonával žalobca so žalovaným 1/ a na jeho účet. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že je správna pasívna legitimácia žalovaného 1/ v spore, keďže prevzal peňažné prostriedky žalobcu za účelom obstarania zájazdu a nie jeho sprostredkovania.

4. Súd ďalej konštatoval, že ak pre tento záväzkový vzťah sa vyžaduje obligatórne písomná forma, zmluva založená v súdnom spise podpísaná zmluvnými stranami nie je, nastáva potom absolútna neplatnosť právneho úkonu priamo zo zákona a plnením z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká bezdôvodné obohatenie, ktoré sa musí vydať. Súd dospel k záveru, že žalovaný 1/ získal od žalobcu majetkový prospech, keďže žalobca mu poskytol peňažné plnenie na základe neplatného právneho úkonu, čím žalovanému 1/ vznikla povinnosť v súlade s ust. § 451 Občianskeho zákonníka žalobcovi vydať majetkový prospech v plnom rozsahu. Vzhľadom na uvedené súd žalobe voči žalovanému 1/ vyhovel a spolu so zaplatením istiny ho zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania, keďže so zaplatením peňažného záväzku sa dostal do omeškania. Súd priznal žalobcovi úrok omeškania vo výške 9% ročne.

5. V časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 1.960 Eur vzal žalobca žalobu späť, preto súd v tejto časti konanie zastavil. Žalobu voči žalovanému 2/ z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitimácie zamietol.

6. O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným 1/ rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Tak že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v konaní mali rovnaký úspech (žalobca úspešný v časti o zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.960 Eur s príslušenstvom, avšak zavinil zastavenie konania v časti nemajetkovej ujmy vo výške 1.960 Eur z dôvodu jeho späťvzatia bez udania dôvodu). O trovách konaniach medzi žalobcom a žalovaným 2/ rozhodol súd postupom podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní zostal nečinný a tým mu nevznikli žiadne trovy konania. Súd nepristúpil k výsluchu svedkyne P.. Z.V., nakoľko jej výsluch nepovažoval za ničím prínosný, keďže z

predložených listín mal za dostatočne preukázané, že k dohode o obstaraní zájazdu malo dôjsť medzi žalobcom a žalovaným 1/.

7. Proti rozsudku čo do výroku I., III., IV. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 1/ z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Uviedol, že sa nestotožňuje so záverom súdu, ktorý dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným 1/ mala byť uzavretá zmluva o obstaraní zájazdu ako medzi objednávateľom a obstarávateľom. Žalovaný 1/ vystupoval len v postavení agentúry, ktorá zájazd len sprostredkovala v mene C.K.PROMO TRAVEL - P.. Z.V. v zmysle § 3 ods. 2 písm. d/ zák.č. 281/2001 Z.z. o zájazdoch, podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr. Žalovaný 1/ nebol organizátorom zájazdu na E. a o tejto skutočnosti žalobca od počiatku vedel jednak z toho, že vyplnil návratku, z ktorej jednoznačne vyplýva z hlavičky, že organizátorom bola C.K.PROMO TRAVEL - P.. Z. N. a jednak to aj sám potvrdil na pojednávaní dňa 24.10.2017, keď uviedol, že vedel, že tento zájazd organizuje niekto iný. Žalobca, ako aj jeho manželka, vyplnenú návratku zaslal na uvedený zájazd prostredníctvom faxu žalovanému 1/ dňa 8.6.2009, žalovaný 1/ ju následne zaslal P.. Z. N., ktorá na základe toho vystavila na uvedený zájazd faktúru č. 20090231 dňa 8.6.2009, a ktorá napokon zájazd neorganizovala a všetky práva a povinnosti previedla na žalovaného 2/. Podľa názoru žalovaného 1/ nemôže byť na jeho ťarchu to, že právny predchodca žalovaného 2/, resp. sám žalovaný 2/, si nesplnil svoju povinnosť zorganizovať zájazd na Kubu, resp. po jeho zrušení finančné prostriedky vrátiť a mal to byť teda žalovaný 2/, ktorý by mal byť zaviazaný vrátiť žalobcovi finančné plnenie. Nestotožnil sa ani so záverom súdu, že nepreukázal, že vystupoval ako sprostredkovateľ, keď táto skutočnosť je preukázaná samotnou návratkou ako i tým, že za žalobcu finančné prostriedky organizátorovi zájazdu C.K.PROMO TRAVEL - P.. Z. N. zaplatil. Je bežnou praxou v oblasti sprostredkovania zájazdov, že sprostredkovateľská agentúra od klienta vyberie peniaze a tieto organizátorovi zájazdu ako obstarávateľovi, t.j. cestovnej kancelárii uhradí. K prihláseniu na zájazd slúžila výlučne návratka, preto žalovaný 1/ Zmluvu o obstaraní zájazdu so žalobcom nikdy neuzavrel a ani nikdy uzavrieť nemohol. Nestotožňuje sa s právnym posúdením súdu prvej inštancie, že zmluva je absolútne neplatná a tým zaviazal žalovaného 1/ k plneniu voči žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu. Ak by aj táto úvaha súdu bola správna, čo žalovaný 1/ popiera, považuje nárok žalobcu za premlčaný, keďže žaloba bola súdu doručená až dňa 28.6.2011, pričom k plneniu malo dôjsť dňa 22.6.2009, a preto z dôvodu právnej istoty vznáša námietku premlčania. Trvá na tom, že Zmluva o obstaraní zájazdu predložená žalobcom ako právny úkon ani nevznikla jednak absenciou podpisov zmluvných strán, a jednak z dôvodu nedostatku vôle zmluvných strán takýto právny úkon smerujúci k obstaraniu zájazdu na Kubu uzavrieť. Z uvedeného vyplýva, že súd nesprávne vyhodnotil predloženú zmluvu ako absolútne neplatnú, pričom takýto právny úkon ani nevznikol z dôvodu absencie vôle smerujúcej k vzniku takéhoto právneho úkonu. Má za to, že súd vyhodnotil, vzal do úvahy a vysporiadal sa len s dôkazmi svedčiacimi v prospech žalobcu nie žalovaného 1/, nevysporiadal sa so skutočnosťou, že P.. Z.V. bola za obdobné konanie právoplatne odsúdená v dôsledku trestného konania, ktoré sa voči nej viedlo, ani z dôkazmi predloženými žalovaným 1/ (tlačovou správou, emailom, článkom K.). Tiež sa nevysporiadal s námietkou žalovaného 1/, či bol žalobca aktívne legitimovaný podať žalobu, keď z dokazovania vyplynulo, že na zájazd bola prihlásená aj jeho manželka, nie len on. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní odvolania rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zmenil tak, že žalobu voči žalovanému 1/ zamietne, zaviaže žalovaného 2/ na plnenie voči žalobcovi a žalovanému 1/ prizná nárok na náhradu trov konania alebo rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ uviedol, že rozsudok považuje za objektívny a v súlade s právnymi predpismi SR. V predmetnom konaní prebehlo zložité dokazovanie, na základe ktorého súd zhodnotil všetky potrebné dôkazy, tieto správne vyhodnotil a na ich základe posúdil predmet sporu. Žalovaný sa v konaní snažil nekalým spôsobom zbaviť sa viny bez akýchkoľvek dôkazov a veľmi pochybným spôsobom sa snažil preniesť vinu na každého iného ako na seba, hoci žalobca peniaze zaplatil priamo žalovanému, čo bolo preukázané v rámci dokazovania. Navrhol, aby odvolací súd účelové odvolanie v celom rozsahu zamietol.

10. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že s tvrdením žalobcu, že súd správne zhodnotil všetky potrebné dôkazy a tieto aj správne vyhodnotil nesúhlasí, prevzatie peňazí nie je dôkazom toho, že žalovaný 1/ bol obstarávateľom zájazdu na E.. Žalovaný 1/ preukázal, že peniaze, ktoré mu žalobca uhradil, prevzal len v mene a na účet žalobcu a tieto aj právnemu predchodcovi žalovaného 2/ zaplatil. Žalovaný 1/ trvá na to, že žalobca vzhľadom na všetky okolnosti vedel, že žalovaný 1/ konal len v mene a na účet právneho predchodcu žalovaného 2/ a teda len ako sprostredkovateľ a nezabezpečoval žiadnu službu alebo kombináciu služieb pre žalobcu.

11. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného 1/ doplnil, že právna zástupkyňa A.. F. K., advokátka, je od 3.8.2016 spoločníkom spoločnosti žalovanej, ako aj štatutárnym zástupcom. Poukázal aj na dohodu o urovnaní uzavretú podľa § 585 Občianskeho zákonníka zo dňa 3.5.2011, ktorá je priamym dôkazom jeho tvrdenia, že žalovaný 1/ sa snažil veľmi pochybným spôsobom preniesť vinu na každého iného ako na seba, hoci peniaze boli zaplatené priamo jemu, a ktorá dohoda je pripojená v spise ako priamy dôkaz jeho tvrdenia.

12. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa ust. § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (ust. § 385 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1/ nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V napadnutej časti výroku, ktorým súd žalobu voči žalovanému 2/ zamietol, odvolanie žalovaného 1/ podľa ust. § 386 písm. b/ CSP odmietol.

13. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zaviazal žalovaného 1/ zaplatiť žalobcovi sumu 1.960 Eur spolu s úrokom z omeškania a vo výroku, ktorým rozhodlo, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Základnou odvolacou námietkou žalovaného 1/ je tvrdenie, že nie je v spore pasívne legitimovaný, nakoľko medzi žalovaným 1/ a žalobcom nevznikol právny vzťah obstarávateľa a objednávateľa, ale žalovaný 1/ vystupoval len v postavení agentúry, ktorá zájazd sprostredkovala v mene C.K.PROMO TRAVEL - P.. Z.V. v zmysle § 3 ods. 2 písm. d/ zák.č. 281/2001 Z.z. Odvolací súd v súvislosti s odvolacími námietkami konštatuje, že tieto nemôžu viesť k záveru o nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

14. V preskúmavanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia zisteného súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalovaným 1/ dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa ust. § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje.

15. Odvolací súd zhodne s právnym názorom súdu prvej inštancie konštatuje, že žalovaný 1/ získal od žalobcu majetkový prospech tým, že mu žalobca poskytol peňažné plnenie a v súlade s ust. § 451 Občianskeho zákonníka mu pre zrušený a neuskutočnený zájazd vznikla povinnosť tento majetkový prospech v plnom rozsahu vydať.

16. Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol ako majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka) tomu, na úkor koho sa získal (§ 456 Občianskeho zákonníka), musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením; ak to nie je dobre možné, najmä preto že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

17. Aktívna legitimácia pre uplatnenie práva zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie vyplýva z § 456 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie určuje subjekt, ktorý je v rámci tohto právneho vzťahu

oprávneným; je ním teda ten, na úkor koho sa predmet bezdôvodného obohatenia získal, teda ten v koho majetkovej sfére došlo k zmenšeniu majetku. Kto je v rámci zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie pasívne legitimovaným vyplýva z ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie určuje subjekt, ktorý je povinný vydať získané bezdôvodné obohatenie.

18. V prejednávanej veci došlo žalobcom k uhradeniu ceny zájazdu na základe faktúr vystavených žalovaným 1/, a to faktúrou č. 712009 splatnou dňa 22.6.2009 na sumu 1.070 Eur a faktúrou č. 662009 splatnou dňa 22.6.2009 na sumu 890 Eur. Žalobca žalovanému 1/ podľa predložených dokladov uhradil na faktúru č. 662009 sumu 890 Eur dňa 23.6.2009 a na faktúru č. 712009 sumu 1.070 Eur dňa dňa 23.6.2009. V spise sa nachádzala aj zmluva o obstaraní zájazdu, kde ako objednávateľ vystupoval žalobca, ako obstarávateľ žalovaný 1/, avšak zmluva nebola podpísaná zmluvnými stranami, preto správne súd prvej inštancie posúdil predmetný nárok žalobcu ako nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia.

19. Odvolací súd konštatuje, že sa nestotožnil s námietkou žalovaného 1/, že medzi ním a žalobcom nevznikol vzťah obstarávateľa a objednávateľa, ale vystupoval len v postavení agentúry, ktorá zájazd sprostredkovala, pretože ust. § 3 ods. 2 písm. d/ zák. č. 281/2001 Z.z. o zájazdoch, podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr uvádza, že cestovná kancelária v rámci živnostenského oprávnenia podľa ods. 1; ďalej sprostredkúva predaj zájazdov pre inú cestovnú kanceláriu; zmluva o zájazde sa v týchto prípadoch musí uzatvoriť v mene cestovnej kancelárie, pre ktorú sa zájazd sprostredkúva a táto zodpovedá za plnenie zmluvy o zájazde. Predmetné citované ustanovenie teda vyžaduje, aby bola uzatvorená zmluva, k čomu však v danom prípade nedošlo, preto je smerodajné komu žalobca predmetnú sumu uhradil, pričom aj na zmluve o obstaraní zájazdu, ktorá však nie je zmluvnými stranami podpísaná, žalovaný 1/ figuruje ako obstarávateľ. Z uvedeného vyplýva, že predmetné ustanovenie, na ktoré sa žalovaný 1/ odvoláva nemožno v danom prípade použiť. Ani návratka, ktorú žalovaný podpísal a na ktorej je pečiatka žalovaného 1/ nesvedčí o tom, že žalovaný 1/ bol len sprostredkovateľom predmetného zájazdu.

20. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením právnej zástupkyne žalovaného 1/ na pojednávaní dňa 24.10.2017 ohľadne tvrdenia žalobcu, že žalovaný 1/ mal preveriť, či bola uhradená poistka proti insolventnosti, keď uviedla, že žalovaný 1/ je len agentúra a nemá oprávnenie preverovať, či cestovná kancelária uvedenú poistku uzatvorila. Podľa výpisu z Obchodného registra žalovaného 1/ vyplýva, že žalovaný 1/ je označený GALEB, s.r.o., cestovná kancelária a predmetom jeho činnosti je prevádzkovanie cestovnej kancelárie. Tiež na vyššie citovaných faktúrach adresovaných žalobcovi vystupuje žalovaný 1/ ako GALEB, s.r.o., cestovná kancelária, takisto aj v zmluve o obstaraní zájazdu je uvedené GALEB, s.r.o., cestovná kancelária. Z uvedeného potom tvrdenie žalovaného 1/, že žalovaný 1/ je len agentúra, neobstojí, keď z obchodného registra vyplýva, že jeho predmetom činnosti je prevádzkovanie cestovnej kancelárie. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou premlčania, vznesenou žalovaným 1/ v odvolaní, keď uviedol, že k plneniu zo strany žalobcu malo dôjsť dňa 22.6.2009, žaloba bola doručená súdu až dňa 28.6.2011, teda v prípade bezdôvodného obohatenia by bol nárok žalobcu premlčaný. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V danom prípade nemožno považovať za deň, kedy sa žalobca dozvedel, že k bezdôvodnému obohateniu došlo v deň 22.6.2009, teda v deň kedy malo dôjsť k plneniu zo strany žalobcu, ale v deň 2.10.2009, teda v deň kedy žalovaný 1/ oznámil žalobcovi, že je zájazd zrušený. O tomto dátume svedčí aj email založený na č. listu 78 spisu z 2.10.2009 nazvaný „Informácia o zrušení informačnej cesty na E. pre cestovné kancelárie a agentúry - termín 4.10.2009“ podpísaný konateľkou spoločnosti SkyFly, spol. s.r.o., P.. G. E. a tiež list žalobcu adresovaný žalovanému 1/ dňa 14.4.2011, v ktorom žalobca uvádza, že dňa 2.10.2009 mu pani G. K. oznámila, že zájazd je zrušený. Až týmto dňom, teda keď sa žalobca dozvedel, že sa predmetný zájazd neuskutoční, mohol sa podľa vyššie citovaného ustanovenia dozvedieť, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, na základe toho, že finančné prostriedky za predmetný zájazd žalovanému 1/ uhradil. Z uvedeného dôvodu potom námietka žalovaného 1/ ohľadne premlčania nároku žalobcu dôvodná nie je.

21. Čo sa týka námietky žalovaného 1/, či bol žalobca aktívne legitimovaný, keď na zájazd bola prihlásená aj jeho manželka odvolací súd uvádza, že komunikácia prebiehala len medzi žalobcom a žalovaným 1/, keď predmetné faktúry boli obidve vystavené len na žalobcu a tiež v Zmluve o obstaraní

zájazdu, ktorá však podpísaná nebola, bol ako objednávateľ uvedený len A. S., teda žalobca a jeho manželka bola uvedená len ako spolucestujúca. Z uvedeného vyplýva, že žalobca je ten, kto má v spore aktívnu vecnú legitimáciu.

22. V odseku 2 § 451 Občianskeho zákonníka sú vymedzené osobitné skutkové podstaty vzniku bezdôvodného obohatenia, medzi inými plnenie bez právneho dôvodu, resp. plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Zo vzniknutého právneho úkonu mal žalobca povinnosť cenu za zájazd uhradiť a dôvod odpadol, keď mu bolo oznámené, že zájazd je zrušený, t.j. 2.10.2009. To znamená, že žalobca plnil žalovanému 1/ z právneho dôvodu, ktorý dodatočne odpadol (po zrušení zájazdu), a preto mu vznikol nárok na vrátenie predmetnej sumy 1.960 Eur, ktorú žalovanému 1/ uhradil a ktorú skutočnosť žalovaný 1/ ani nepopieral. Žalovaný 1/ teda získal plnenie, ktoré mu zostalo po tom ako došlo k zrušeniu zájazdu. Obrana žalovaného 1/, že následne poskytol predmetné finančné prostriedky na účet spoločnosti C.K.PROMO TRAVEL - P.. Z.V. ako obstarávateľovi zájazdu, o čom predložil aj výpis z účtu, nič nemení na skutočnosti, že finančné prostriedky na účet žalovaného 1/ žalobca uhradil, preto je žalovaný 1/ povinný tieto finančné prostriedky žalobcovi vrátiť.

23. Odvolací súd v neposlednom rade poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č.k. 3T/178/2013 zo dňa 4.2.2014, ktorým bola P.. Z.V. uznaná za vinnú, že v priebehu roka 2009 ako živnostníčka vystupujúca pod obchodným menom P.. Z.V. - PROMO TRAVEL s miestom podnikania Bratislava, ako konateľka spoločnosti SkyFly, s.r.o., Bratislava vykonávala činnosť cestovnej kancelárie a ponúkala klientom organizovanie zájazdov, pričom finančné prostriedky určené na zabezpečenie zájazdov, ktoré si klienti objednali, poukázané na účty vedené na meno Z.V., resp. spoločnosť SkyFly, s.r.o., použila pre vlastnú potrebu, realizáciu zájazdov nezabezpečila, prisvojila si cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku značnú škodu, čím spáchala pokračujúci zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 Trestného zákona, za čo bola odsúdená. Z predmetného rozsudku odvolací súd zistil, že G. K. ako poškodená si prihlásila finančné prostriedky vo výške 3.800 Eur za infocestu na E., ktorá sa mala konať v termíne od 4.10.2009 - 14.10.2009, v ktorej sume sú zahrnuté aj platby vo výške 1.960 Eur, uhradené žalovanému 1/ žalobcom. Teda bola to konateľka a spoločníčka žalovaného 1/ G. K., ktorá si finančné prostriedky, ktoré jej uhradil žalobca a ona následne uhradila P.. Z.V. prihlásila ako poškodená v trestnom konaní.

24. Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne posúdil, keď návrhu žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel.

25. Odvolací súd má za preukázané, že námietky žalovaného 1/ uvedené v odvolaní nie sú dôvodné, tieto boli vyvrátené v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré skutočnosti sú v napadnutom rozsudku podrobne uvedené a zdôvodnené.

26. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. V napadnutej časti výroku, ktorým súd žalobu voči žalovanému 2/ zamietol, odvolací súd odvolanie žalovaného 1/ podľa ust. § 386 písm. b/ CSP odmietol v súlade s ust. § 359 CSP, podľa ktorého odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. U žalovaného sa zisťuje tzv. materiálna ujma. Tá sa určuje tým, či vydané rozhodnutie svojím obsahom znevýhodňuje osobu podávajúcu opravný prostriedok, t.j. či právne účinky rozhodnutia zhoršujú jej právne postavenie. Možno konštatovať, že rozhodnutie proti ktorému je prípustné odvolanie je spravidla vydané vždy len v neprospech niektorej zo strán (buď žalobcu alebo žalovaného). Nemôže teda vyznieť v neprospech obidvoch strán. Z toho vyplýva, že právo podať odvolanie proti tomu-ktorému výroku rozhodnutia má vždy len jedna strana sporu. Keďže tretím výrokom súd žalobu voči žalovanému 2/ zamietol je to strana žalobcu, v neprospech ktorého je tento výrok rozsudku. Ak odvolanie podá strana, v neprospech ktorej nebolo vydané rozhodnutie, je povinnosťou odvolacieho súdu odmietnuť odvolanie v zmysle § 386 písm. b/, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

28. V prejednávanom prípade bola tretím výrokom, voči ktorému podal žalovaný 1/ odvolanie žaloba zamietnutá proti žalovanému 2/, preto nevzniklo voči tomuto výroku žalovanému 1/ oprávnenie podať

odvolanie, keďže mu týmto výrokom nebola spôsobená žiadna ujma, preto jeho odvolanie podľa § 386 písm. b/ CSP odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobca, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

30. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP)
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).